அத்தியாயம் எட்டு

எசேக்கியேலின் தீர்க்கதரிசனம்

"எல்லாக் காரியங்களும் புதிரானதும் அற்புதமானவைகளும்"

தேவனுடைய மக்கள் பாபிலோனுக்கு அணிவகுத்துக் கொண்டுசெல்லப்பட்டபொழுது, அவர்களைத் துன்புறுத்தியவர்கள் அவர்களைப் பரிகசித்தனர் என்று சங்கீதக்காரன் சொல்லுகிறான், "நீங்கள் உங்கள் தேவனுக்கு துதிகீதங்களைப் பாட விருப்பமுள்ளவர்கள். இப்போது உங்களின் பாடல்கள் சிலவற்றை நாங்கள் கேட்கட்டும்!" எனினும் சங்கீதக்காரன், "கர்த்தரின் பாட்டை அந்நிய தேசத்தில் நாங்கள் பாடுவதெப்படி?" (சங்கீதம் 137:4) என்று எழுதுகிறார்.

எசேக்கியேலும் தானியேலும் தீர்க்கதரிசிகளாக தங்கள் அசாதாரண ஊழியங்களைச் செய்து வாழ்ந்த காலம் அது. எசேக்கியேலும் தானியேலும் ஏறக்குறைய சம வயதினர். சுமார் பதினொரு வயதாயிருக்கும்போது தானியேல் பாபிலோனுக்கு சிறைபிடிக்கப் பட்டவனாகக் கொண்டுபோகப் பட்டான். ஒன்பது வருஷங்களுக்குப் பின், எசேக்கியேல் இருபத்தைந்து வயதாயிருக்கும்போது, கொண்டுசெல்லப்பட்டான். அடிமைகளின் முகாமில் நேரடியாக சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்களுக்குப் பிரசங்கித்து ஊழியஞ் செய்த ஒரே தீர்க்கதரிசி அவரே.

சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்களாக இருந்தபொழுதும் தம்முடைய மக்கள் ஒரு தீர்க்கதரிசியில்லாமல் இருக்க வேண்டுமென்று தேவன் விரும்பவில்லை. இதனால் வாலிபனாயிருந்த எசேக்கியேலை சிறைபிடிக்கப்பட்டு நாடுகடத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஊழியஞ்செய்ய அவர் கட்டளையிட்டார். இந்தப் புத்தகத்தில் ஒரு முக்கிய வசனம், "நான் தேசத்தை அழிக்காதபடிக்குத் திறப்பிலே நிற்கவும் சுவரை

அடைக்கவுந்தக்கதாக ஒரு மனுஷனைத் தேடினேன், ஒருவனையும் காணேன்'' (எசேக்கியேல் 22:30). சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்களிலிருந்து, தேவனுக்கும் அவருடைய மக்களுக்கும் இடையில், "இடைவெளியில் நிற்க" ஒரு மனிதன் வேண்டும் என்று தேவன் விரும்பினார். அந்த மனிதனாக இருக்க அவர் எசேக்கியேலுக்குக் கட்டளை கொடுத்தார்.

வெளிப்படுத்தப்பட்ட இலக்கியம்

''எல்லாக் காரியங்களும் புதிரானதும் அற்புதமானவைகளும்'' என்பது எசேக்கியேலின் புத்தகத்துக்கு ஒரு நல்ல தலையங்கம். இதற்குக் காரணம், அது சில தெய்வீக அற்புதமான தீர்க்கதரிசனங்களால் நிறைந்திருக்கிறது. ஒரு கருத்தில் பார்க்கும்போது எசேக்கியேல் தாமே ஒரு தெய்வீக அற்புதமான தீர்க்கதரிசி. தானியேல், எசேக்கியேல், அப்போஸ்தலர் யோவான் ஆகிய தீர்க்கதரிசிகளை ஒப்பிடும்போது, அவர்கள் "தானியேல்," "எசேக்கியேல்", "வெளிப்படுத்துதல்" ஆகிய புத்தகங்களை எழுதியபோது, நாடுகடத்தப்பட்டவர்களாயிருந்தனர். தானியேலும் எசேக்கியேலும் பாபிலோனில் நாடுகடத்தப்பட்டனர். யோவான் ரோமர்களால் பத்மு தீவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டான். இந்த மூன்று மனிதர்களும் ''வெளிப்படுத்துதல் இலக்கியம்'' என்றழைக்கப்பட்டப் புத்தகங்களை எழுதினார்கள். "வெளிப்படுத்துதல்" என்பதன் அர்த்தம், திரையை வெளியே இழுப்பது என்பது. இதனால் வேறு வழிகளில் மக்கள் காணமுடியாதவைகளைக் காணச் செய்வது.

வெளிப்படுத்துதல் இலக்கியம், கடைசிகால இலக்கியம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. இது நம்மைத் திரைக்குப் பின்னால் மட்டுமல்ல, எதிர்காலத்துக்கும் எடுத்துச் செல்கிறது. ஆங்கிலத்தில் Eschatology என்பது "கடைசி காரியங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்ளுவது" என்று பொருள்படும். கடைசிகாலத் தீர்க்கதரிசி ஒருவர், தேவன் தம்முடையத் திட்டத்தின்படி மனித வரலாற்றை ஒரு முடிவுக்குகக் கொண்டு வரும்போது என்ன நேரிடும் என்று நமக்குக் காட்டுகிறார்.

எசேக்கியேல் புத்தகத்தின் சுருக்கம்

எசேக்கியேலின் தீர்க்கதரிசனம் மிகவும் நன்றாக ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டிருக்கிறது. இதைச் சுருக்கமாக இப்படிக் கூறலாம்: எருசலேமின் அழிவை எசேக்கியேல் தீர்க்கதரிசனமாக உரைக்கிறார். சிறையிருப்பிலிருந்த ஒரு தீர்க்கதரிசியாக, அவருடைய ஊழியத்தின் ஒரு நோக்கம், அந்த நாட்களிலிருந்த அநேகக் கள்ளத் தீர்க்கதரிசிகளின் செய்திக்கு எதிராக நடவடிக்கையெடுப்பது. ஏனெனில் அவர்கள் சிறையிருப்பவர்களை சந்தோஷப்படுத்தும்படியாக சிறையிருப்பிலிருந்து சீக்கிரமாகவே திரும்பிவிடுவார்கள் என்று கூறினர்.

எரேமியா சிறையிருப்பு 70 வருஷங்கள் இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டிருந்தபோது, அனனியா என்ற தீர்க்கதரிசி இரண்டே வருஷங்களில் சிறையிருப்பு முடிந்துவிடும் என கள்ளத் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார். எரேமியா அவன் கூறியதை எதிர்த்து அந்த வருஷம் முடியுமுன்னரே அவன் மரணமடைவான் என்று அறிவித்தார். எரேமியாவின் இந்தத் தீர்க்கதரிசனம் அப்படியே நிறைவேறிற்று (எரேமியா 28:11-17). இதே செய்தியைப் பிரசங்கித்த அநேகக் கள்ளத்தீர்க்கதரிசிகள் இருந்ததுபோல் தோன்றுகிறது.

இந்தப் புத்தகத்தின் முதல் இருபத்து நான்கு அதிகாரங்களில், எசேக்கியேல் இந்தக் கள்ளத் தீர்க்கதரிசனங்களை மறுத்து, எருசலேம் அழிக்கப்படும் என்பதை அழுத்தமாகத் தெரிவித்தார். எரேமியாவைப் போலவே எசேக்கியேலும் பாபிலோனிய சிறையிருப்பையும் எருசலேமின் அழிவையும் தவிர்க்க எந்த வழியுமில்லை என்று பிரசங்கித்தனர்.

இருபத்தி ஐந்து முதல் முப்பத்தி இரண்டு வரையுள்ள அதிகாரங்களில், எசேக்கியேல் எருசலேமை அழிக்கும் பாபிலோனுக்கு எதிராகத் தீர்க்கதரிசனமுரைத்தார். இதைத் தொடர்ந்து அவர் எருசலேம் மறுபடியும் எழும்பும் என்ற நம்பிக்கை நிறைந்த தீர்க்கதரிசனத்தையும் உரைத்தார் (அதிகாரங்கள் 33-40). எசேக்கியேலின் கடைசி எட்டு அதிகாரங்களும் கடைசிக் காலங்களைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்தைக் கொண்டுள்ளன.

சாலொமோன் தேவாலயம் நின்ற அதே இடத்தில் இன்னொரு தேவாலயம் கட்டப்படும் என்று அவர் தீர்க்கதரிசனம் உரைத்தார். இது ஆயிர ஆண்டு தேவாலயம் (Millennial Temple) என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

எசேக்கியேலுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட கட்டளை

எசேக்கியேலின் பெரும்பான்மையான பிரசங்கங்கள் தரிசனங்கள் மூலமாகத் தோன்றின. இவைகளில் அநேகம் வெளிப்படுத்துதல் புத்தகத்திலும் காணப்படுகிறது. எசேக்கியேலின் முதல் வெளிப்படுத்துதல், "இதோ, வடக்கேயிருந்து புசல்காற்றும் பெரிய மேகமும், அத்தோடே கலந்த அக்கினியும் வரக்கண்டேன்; அதைச் சுற்றிலும் பிரகாசமும், அதின் நடுவில் அக்கினிக்குள்ளிருந்து விளங்கிய சொகுசாவின் நிறமும் உண்டாயிருந்தது. அதின் நடுவிலிருந்து நாலு ஜீவன்கள் தோன்றின; அவைகளின் சாயல் மனுஷ சாயலாயிருந்தது. அவைகளில் ஒவ்வொன்றுக்கும் நன்நான்கு முகங்களும் ஒவ்வொன்றுக்கும் நன்நான்கு செட்டைகளுமிருந்தன... அவைகளுடைய முகங்களின் சாயலானது, வலப்பக்கத்தில் நாலும் மனுஷ முகமும், சிங்க முகமும், இடது பக்கத்தில் நாலும் எருது முகமும் கழுகு முகமுமாயிருந்தன... ஜீவன்களண்டையிலே நாலு முகங்களையுடைய ஒரு